

فصل سوم: طرحی تجارب یادگیری مبتنی بر کاربری منابع یادگیری: ص 96-112

مدرس: معصومه سرلک
دانشگاه شهید میرشاکي الیگودرز
بهار 99

مشخصات یادگیری تجربی:

- یادگیری به منظور رفع نیازهای زندگی اجتماعی و پرورش قوای فکری کودکان مستلزم استفاده از یادگیری تجربی است. یادگیری فراتر از آموختن مقداری مطالب یعنی به حافظه سپردن و بازگویی کردن آنهاست.
- یادگیری تجربی دارای مشخصاتی است :
- 1- یادگیرنده باید رغبت به یادگیری داشته باشد.
- 2- یادگیری فرایندی چندوجهی است. یعنی تنها ذهن درگیر نیست بلکه کل وجود در یادگیری سهم می باشند.

ادامه مشخصات یادگیری :

- 3- یادگیری فرایندی دایمی است.
- 4- یادگیری فرایندی مربوط به رشد است و باید چنان سازمان یابد که مجموعه ای منظم از افکار و فعالیتها دائما گسترش یابند و بصورت قالبهای پرمعنیو وسیع در آیند.
- نظریه ها و شیوه های درست یادگیری بما می آموزند که باید برای همه کودکان فرصت اشتراک در تجاربی را فراهم کرد که بتواند واکنش نشان داده یا کاری را انجام دهد. چرا که یادگیری نتیجه تمرین و پرداختن به حل مشکلات و مسایل است.

نکته تکمیلی :

- نظریه های یادگیری و آموزش بما می گویند، در برنامه ریزی آموزشی باید به چند نکته توجه داشت .یکی از مهمترین این موارد توجه به ویژگیهای رشدی و آمادگی های فراگیر در هر دوره سنی است.
- برای مثال: کودکان زیر پنج سال به بازی و یا کارگروهی تمایل دارند . نیروی تخیل آنها قوی است و می توانند مسایل ساده را حل کنند. لذا باید معلمان و طراحان آموزشی به ویژگیهای کودکان در سنین مختلف توجه داشته باشند.

یادگیری تجربی:

• رشد شخصی

یادگیری
تجربی

آموزش و پرورش

• کار

دیویی و یادگیری تجربی:

- تردیدی نیست که بیشتر یادگیریهای انسان از طریق تجربه حاصل میشود. دیویی با اهمیت دادن به علایق کودک و فعالیت او اساس شیوه خود را بر «تجربه» نهاده است.
- دیویی: درک علمی در باره تجربه اساس آموزش و پرورش است و باید مناسباتی در بین تجربه ها باشد و در اینجا وجود مربی لازم است تا جهتی را که یک تجربه تعقیب میکند مشخص و روشن و دانش آموز در آن راه هدایت شود.

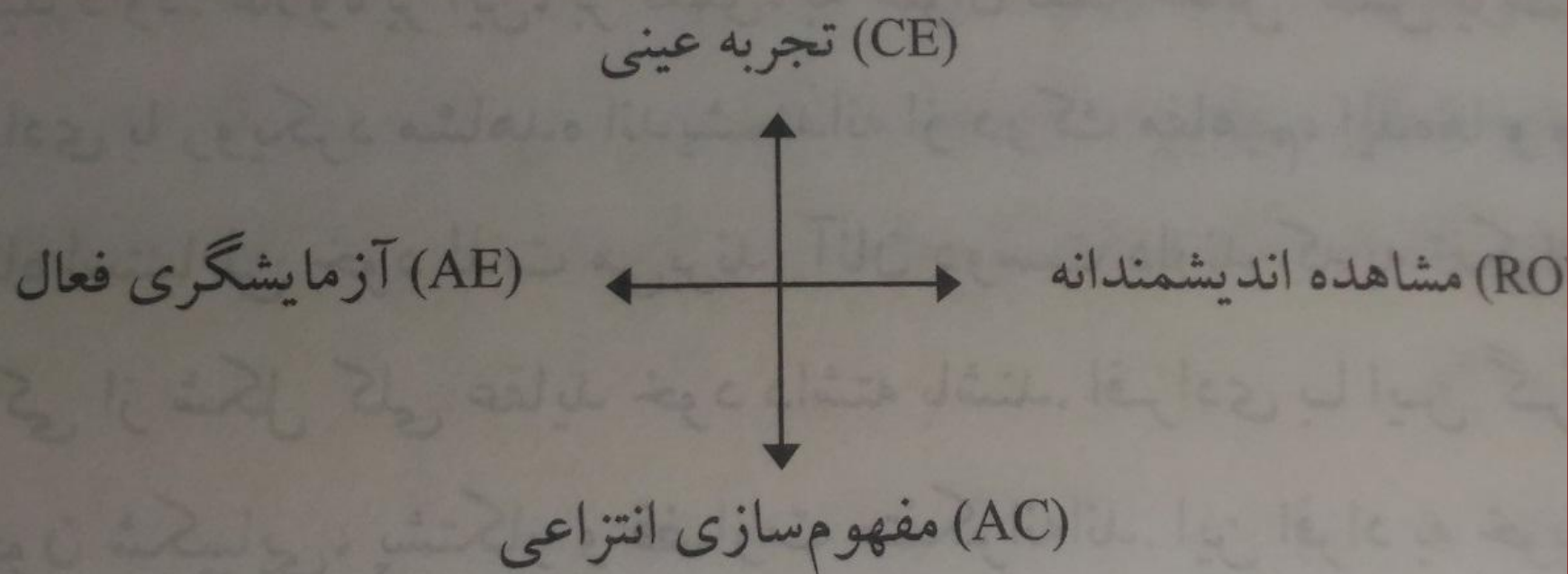
ادامه نظر دیویی:

- برای انجام تمرین باید محیط مادی و روانی زندگی کودک را در نظر داشت و مراقب بود که انجام تمرین جوابگوی بخشی از نیاز باشد.
- کودک تابع دو محیط است:
- الف) محیط خانواده
- ب) محیط مدرسه
- کودک به لحاظ واقعیات وابسته به محیط مدرسه است و در عین حال برای حالات روحی وابسته به محیط گرم خانواده است. و باید مراقب هر دو محیط بود.

شیوه های یادگیری از نظر کلب و فرای:

- اینان در الگوی خود دو بعد و چهار شیوه یادگیری را معرفی کرده اند.
- بعد نخست شامل دو شیوه یادگیری «تجربه عینی» درمقابل «مفهوم سازی انتزاعی» است.
- بعد دوم شامل دو شیوه یادگیری «آزمایشگری فعال» در مقابل «مشاهده اندیشمندانه» است.
- به عقیده کلب ماتجربیاتمان را بدو طریق بدست می آوریم. یکی از طریق تجربه عینی و دیگر بوسیله گفتگو یا خواندن درباره آنچه مفهوم سازی انتزاعی نام دارد. کلب مجموعه این دو شیوه را «فرایندهای دریافت» نام نهاده است.

شیوه های یادگیری از نظر کلب و فرای:

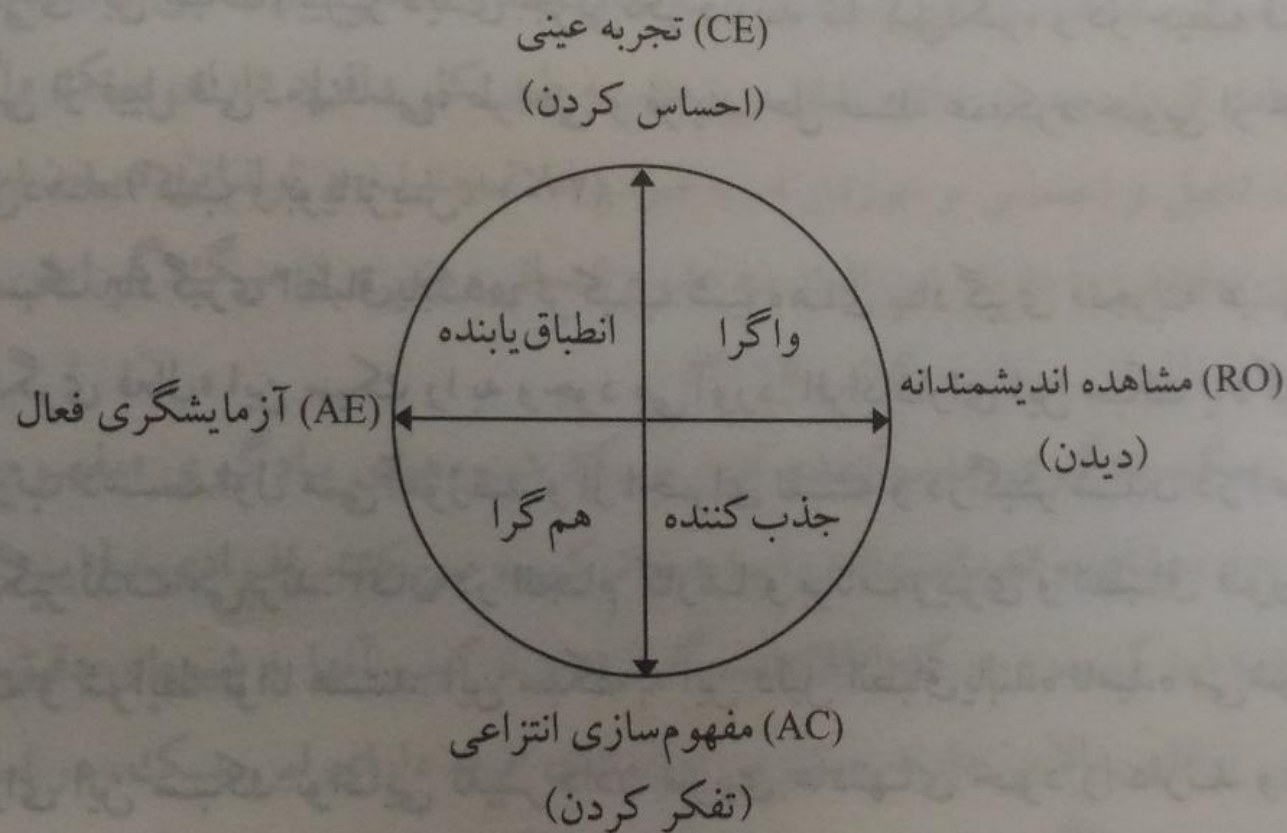

شکل ۳-۳ شیوه های یادگیری بر اساس نظریه کلب.

سبک های یادگیری کلب:

- 1- سبک یادگیری واگرا (تجربه عینی + مشاهده اندیشمندانه).
- 2- سبک یادگیری جذب کننده (مفهوم سازی انتزاعی + مشاهده اندیشمندانه).
- 3- سبک یادگیری همگرا (مفهوم سازی انتزاعی + آزمایشگری فعال).
- 4- سبک یادگیری انطباق دهنده (تجربه عینی + آزمایشگری فعال).

نمودار سبک های یادگیری کلب :

شکل ۳-۴ نمودار سبکهای یادگیری کلب (به نقل از: کوفیلد و همکاران، ۲۰۰۴).